Propheticum in eo præcipuè compleri deprehendatur [m]. Omne caput languidum, & omne cor mœrens: à planta pedis uſque ad verticem, non eſt in eo ſanitas. *Et revera tantâ reverentiâ apicem præfatæ Apoſtolicæ Sedis omnes ſuſpiciunt, ut nonnullam ſanctorum Canonum diſciplinam, & antiquam Chriſtianæ religionis inſtitutionem magis ab ore Prædeceſſoris ejus, quàm à ſacris paginis, & paternis traditionibus expetant: illius velle, illius nolle tantùm explorant, ut ad ejus arbitrium ſuam converſationem & ipſi remittant, aut intendant. Quòd ſi, ut ſummoperè ſibi, & omnibus expedit, zelo domûs Dei ſine intermiſſione tabeſcens, fidelis diſpenſator & prudens exiſtens, Deo & hominibus, opere & ſermone irreprehenſibilem ſeſe conſervare ſtuduerit, ut verè fatear, univerſum penè mundum ſecum attonitum, & ſolicitum poſt Deum currere facit; ex utroque ſexu populos diverſæ profeſſionis, conditionis, & ætatis catervatim Domino ſuo ſuper omnia bona ipſius conſtituendus ducit. Si verò ſuæ, & fraternæ ſalutis negligens deprehenditur, inutilis, & remiſſus in operibus ſuis, & inſuper à bono taciturnus (quod magis officit ſibi & omnibus) nihilominùs innumerabiles populos catervatim ſecum ducit, primo mancipio gehennæ cum ipſo plagis multis in æternum vapulaturus: cujus culpas iſtic redarguere præſumit mortalium nullus: quia cunctos ipſe judicaturus à nemine eſt judicandus, niſi fortè deprehendatur à fide devius: pro cujus perpetuo ſtatu univerſitas fidelium tantò inſtantiùs orat, quantò ſuam ſalutem poſt Deum ex illius incolumitate animadvertunt propenſiùs pendere. Salvo enim Divinæ omnipotentiæ myſterio, ut dignum eſt, loco ab ipſa ſecundo illud B. Job* [n] *non incongruè aptari ſanctæ Romanæ Eccleſiæ poteſt:* Si deſtruxerit, nemo eſt qui ædificet: & ſi incluſerit hominem, nullus eſt qui aperiat ei: ſi continuerit aquas, omnia ſiccabuntur: & ſi emiſerit eas, ſubvertent terram. *Nec immeritò: cùm ipſa ſpecialiùs in Petro Cæli, terræque retentet habenas. Hæc cùm omnium fidelium in Chriſto ſpiritalis ſit mater, nemo debet renuere illius feriri diſciplinâ, vel emendari cenſurâ, juxta illa proverbia Salomonis* [o]: Ne dimittas legem matris tuæ, liga eam in corde tuo jugiter: qui enim abjicit diſciplinam, infelix eſt: & ſtultus homo deſpicit matrem ſuam. *& rurſus* [p]: Eſt maledictus à Deo, qui exaſperat matrem: & maledictio matris eradicat fundamenta; *illa utique quæ arrogant* [q], *diviſa à Sede illius, cui dictum eſt* [r]: Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam meam. *Et ſuper arenam concupiſcentiæ carnalis, ſeu humanæ præſumptionis probantur poſita: curſus rivi minimè proſperatur, ſi à ſuo fonte dividatur.*

¶ Pith. [1] *Niſi deprehendatur à fide devius.*] Innocentius III. *Serm.* 2. *de conſecrat. Pontif.* In tantum mihi fides neceſſaria eſt, ut cùm de ceteris peccatis Deum Judicem habeam, propter ſolum peccatum quod in fidem committitur, poſſim ab Eccleſia judicari.

m *Eſa.* 1.
n *Job. c.* 12.
o *Prov.* 1. 6. 18.
p *Eccleſ.* 3.
q *fortaſſe*, arroganter.
r *Matth.* 16.

VII. *Item* Augustinus ad Valerium, *Epiſt.* 148. [an. 391. *in Africa.*]

Non ordines, ſed vitæ merita nos Deo commendant.

ANte omnia [s] peto, ut cogitet religioſa prudentia tua, nihil eſſe in hac vita, & maximè hoc tempore facilius, & lætius, & hominibus acceptabilius Epiſcopi, aut Presbyteri, aut Diaconi officio, ſi perfunctoriè, atque adulatoriè res agatur; ſed nihil apud Deum miſerius, & triſtius, & damnabilius. §. 1. Item nihil [t] eſſe in hac vita, & maximè hoc tempore difficilius, laborioſius, periculoſius Epiſcopi, aut Presbyteri, aut Diaconi officio: ſed apud Deum nihil beatius, ſi eo modo militetur, quo noſter Imperator jubet. Quis autem iſte ſit modus, nec à pueritia, nec ab adoleſcentia mea didici; & eo tempore, quo diſcere cœperam, vis mihi facta eſt merito peccatorum meorum. Nam quid aliud exiſtimem neſcio, ut ſecundus locus gubernaculorum mihi traderetur, qui remum tenere non noveram.

4. *Pars.*
s Anſel. *l.* 6. *c.* 196. Ivo, *p.* 6. *c.* 389.
t Anſel. *l.* 6. *c.* 186.

VIII. *Item* Isidorus. [c. an. 630. *in Hiſpania.*]

Corrumpitur, & ad terram Sacerdotium trahitur, niſi legaliter, & juſtè ſervetur.

SIcut viri, & mulieris digna conjunctio unum facit matrimonium, & ſicut duorum copulatio unum perficit corpus; ita clericatus, & Sacerdotium unum faciunt Presbyterum; & electio & conſecratio unum faciunt Epiſcopum: quæ omnia unum efficiunt corpus: quod citiùs corrumpitur, & ad terram trahitur, niſi legaliter ſervetur, niſi juſtè vivendo laudetur.

IX. *Item* Ambrosius, lib. de Paradiſo, *c.* 4. [an. 375. *Mediolani.*]

Gratia, non locus ſalvat animam.

ILlud autem animadverte [u], quia extra Paradiſum vir factus eſt, & mulier intra Paradiſum: ut advertas, quòd non loci, non generis nobilitate, ſed virtute unuſquiſque gratiam ſibi comparat. Denique extra Paradiſum factus, hoc eſt, in inferiore loco, vir melior invenitur: & illa, quæ in meliore loco, hoc eſt, in Paradiſo, facta eſt, inferior reperitur.

5. *Pars.*
u Quò loci illud adverte. *orig.*

X. *Item* Gregorius [2] I. *lib.* 6. *Reg. Epiſt.* 5. ſeu *c.* 169. [an. 596. *Româ Conſtantinopolim.*]

De eodem.

QUælibet [x] occulta loca ſine gratia Dei animam ſalvare non poſſunt: quod aliquando in ipſis quoque conſpicimus erratibus electorum. Nam Loth [y] in ipſa perverſa civitate fuit juſtus; in monte peccavit. Sed iſta cur dicimus, cùm majora noverimus? Quid enim Paradiſo jucundius? quid Cælo ſecurius? & tamen Homo ex Paradiſo, & Angelus [3] de Cælo peccando cecidit.

¶ Pith. [2] *Gregorius.*] Gregorius Cyriaco Epiſcopo Conſtantinopol.

[3] *Et Angelus, &c.*] *Et peccando Angelus de cælo cecidit.*

x *al.* Quamlibet.
y *Gen.* 19.

XI. Idem. [c. an. 600. *Romæ.*]

De eodem.

ADam [z] primus homo pro peccato de Paradiſo ejectus eſt: hoc eſt, quia Dei nobilitatem à ſe dejecit, nobilitate loci privatus eſt.

¶ Corr. Rom.] Primo libro B. Gregorii in Ezechielem, *Homil.* 9. leguntur hæc verba, quæ nonnihil ad hanc rem facere videntur: *Quia autem loca mentem non muniunt, ipſe humani generis primus teſtatur parens, qui & in Paradiſo cecidit.*

z Burch. *l.* 1. *c.* 206. Ivo, *p.* 5. *c.* 320.

XII. *Item* Joannes Chrysostomus, *id eſt*, Autor Operis Imperfecti, in Matthæum, *Hom.* 43. *ad c.* 23. [c. an. 400. *Conſtantinopoli.*]

Non eſt verus Sacerdos omnis, qui nominatur Sacerdos.

6. *Pars.*

MUlti Sacerdotes, & pauci Sacerdotes; multi nomine, pauci opere. Videte ergo, quomodo ſedetis ſuper cathedram; quia non cathedra facit Sacerdotem, ſed Sacerdos cathedram; non locus ſanctificat hominem, ſed homo locum; non omnis Sacerdos Sanctus, ſed omnis Sanctus Sacerdos. Qui benè ſederit ſuper cathedram, honorem accipit ab illa [a]; qui malè ſederit, injuriam facit cathedræ: ideòque malus Sacerdos de Sacerdotio ſuo crimen acquirit, non dignitatem. In judicio enim ſedens, ſi quidem benè vixeris, & benè docueris, omnium judex es: ſi autem benè docueris, & malè vixeris, tui ſolius condemnator eris [b]. Nam benè vivendo, & benè docendo, populum inſtruis, quomodo debeat vivere: benè autem docendo, & malè vivendo, Deum inſtruis, quomodo te debeat condemnare. *Idem.* §. 1. Quicumque [c] deſideravit [d] primatum in terra, inveniet confuſionem in Cælo; nec inter *α* ſervos Chriſti computabitur, qui de primatu tractaverit; nec unuſquiſque eorum feſtinet, quomodo aliis major appareat, ſed quomodo omnibus inferior videatur: quoniam non qui major fuerit in honore, ille eſt juſtior: ſed qui fuerit juſtior, ille major. Converſatio ergo melior eſt deſideranda, non dignior gradus.

¶ Corr. Rom. *α Nec inter.*] In loco indicato legitur, *ut inter ſervos Chriſti non ſit de primatu certamen, nec unuſquiſque, &c.* Sed obſtitit Gloſſa, ne mutaretur.

a 1. *Pet.* 3.
b *al.* es.
c Ibid. *Homilia* 35. *ad c.* 20.
d *al.* deſiderat.

EPISCOPI ET ECCLESIASTICI SINT ORNATI EXTERIUS.

DISTINCTIO XLI.

ECce quibus oporteat Sacerdotem eſſe ornatum moribus; ſed præterea oportet illum eſſe ornatum in exterioribus, habitu videlicet & inceſſu; habitu, ut nec fulgidis, nec ſordidis ſe veſtibus ornet. Ut enim ait Hieronymus *α*, nec affectatæ ſordes, nec exquiſitæ deliciæ laudem pariunt; quod tam de veſtibus, quàm de cibis intelligendum eſt. Unde ait

" Gratian. 1. *Pars.*

¶ Corr. Rom. *α Hieronymus.*] Ad Euſtochium de cuſtodia Virg. ſic ſcribit; *nec affectatæ ſordes, nec exquiſitæ munditiæ conveniunt Chriſtiano.* Ad Nepotianum quoque in eamdem ferè ſententiam, *veſtes pullas æquè devita, ut candidas. Ornatus, ut ſordes pari modo fugiendæ ſunt: quia alterum delicias, alterum gloriam redolet.*

I. Augustinus *lib.* 3. de Doctrina Chriſtiana, *c.* 12. [c. an. 420. *in Africa.*]

Pro moribus eorum, cum quibus vivimus, etiam uti debemus alimentis.

QUiſquis [a] rebus prætereuntibus reſtrictiùs utitur, quàm ſeſe habent mores eorum, cum quibus vivit; aut intemperans *α*, aut ſuperſtitioſus eſt. Quiſquis verò ſic eis utitur, ut metas conſuetudinis bonorum, inter quos verſatur, excedat; aut aliquid ſignificat, aut flagitioſus eſt. In omnibus enim talibus non uſus rerum, ſed libido utentis in culpa eſt. *& infrà.* §. 1. Quid igitur locis, & temporibus, & perſonis conveniat, diligenter attendendum eſt, ne temerè flagitia reprehendamus. Fieri non poteſt, ut ſine aliquo vitio cupidinis, vel voracitatis, pretioſiſſimo cibo ſapiens utatur, inſipiens autem fœdiſſimâ gulæ flammâ in viliſſimum olus ardeſcat: & ſanius [b] quiſque maluerit, more Domini [c] piſce veſci, quàm lenticulâ more Eſaü [d] nepotis Abrahæ; aut ordeo, more jumentorum. Non enim propterea continentiores nobis ſunt pleræque beſtiæ, quia vilioribus aluntur eſcis. Nam in omnibus hujuſcemodi rebus non ex earum rerum natura, quibus utimur, ſed ex cauſa utendi, & modo appetendi, vel probandum, vel improbandum, quod facimus.

a Ivo, *p.* 4. *c.* 24. Pann. *l.* 2. *c.* 195.
b *al.* ſanus.
c *Luc.* 24.
d *Gen.* 25.

¶ Corr. Rom. *α Intemperans.*] Apud Sanctum Auguſt. & Ivonem legitur, *temperans.* Sed ob Gloſſam non eſt mutatum.

II. Idem Augustinus ſuper Epiſtolam Joannis. [c. an. 412. *in Africa.*]

Non cibus, ſed appetitus in culpa eſt.

DEliciæ quælibet, ſi abſque deſiderio percipiantur, non officiunt: & viles cibi appetenter accepti impediunt profectum abſtinentiæ. David [e] enim aquam malè concupitam, effudit: & Helias [f] carnes comedit.

e 2. *Reg.* 23.
f 3. *Reg.* 17.

¶ Corr. Rom.] In operibus Beati Auguſtini, aut impreſſis, aut manuſcriptis, quæ hactenus ad manus venerint, hæc non ſunt inventa. Ceterùm apud Proſperum de vita contemplativa, *l.* 2. *cap.* 22. eadem ferè leguntur: *Nec deliciæ quælibet, ſi abſque deſiderio percipiantur, officiunt: & viles cibi plerumque abſtinentiæ profectum, ſi appetenter accipiantur, impediunt. Hinc eſt, quòd Sanctus David aquæ in ſe concupiſcentiam caſtigavit; atque eam ſibi à ſuis oblatam, ne deſiderio ſuo ex ea ſatisfacere videretur, effudit: & Sancto Heliæ perceptio carnium non concupita non nocuit.*

III. Idem de verbis Domini ſecundùm Matthæum, *Serm.* 5. [g] [c. an. 410. *in Africa.*]

Contra ſuæ infirmitatis conſuetudinem, aliquibus cibis divites uti non cogantur.

NOn cogantur divites pauperum cibis veſci: utantur conſuetudine infirmitatis ſuæ, ſed doleant aliter ſe non poſſe: ſi conſuetudinem mutant, ægrotant. Utantur ſuperfluis, dent inopibus neceſſaria. Utantur pretioſis, dent pauperibus vilia.

g Ad illa verba: *petite & dabitur vobis:* ſed paulò aliter.

IV. Idem *lib.* 2. *Quæſt. Evang. c.* 11. [c. an. 400. *in Africa.*]

Æquanimitas tolerandi, non uſus vel abſtinentia cibi, juſtitiam facit.

QUod dicit [h] Dominus in Evangelio [i]: *Juſtificata eſt ſapientia ab omnibus filiis ſuis;* oſtendit filios ſapientiæ intelligere, nec in abſtinendo, nec in manducando eſſe juſtitiam, ſed in æquanimitate tolerandi inopiam, & in temperantia per abundantiam non ſe corrumpendi, atque opportunè ſumendi, vel non ſumendi ea, quorum non uſus, ſed concupiſcentia reprehendenda eſt. Non enim intereſt omnino, quid alimentorum ſumas, ut ſuccurras neceſſitati corporis, dummodo congruas in generibus alimentorum his, cum quibus tibi vivendum eſt. Neque quantum ſumas, intereſt multum: cùm videamus aliorum ſtomachum citiùs ſaturari; & eos tamen illi ipſi parvo quo ſatiantur, ardenter & intolerabiliter, & omnino turpiter inhiare: alios autem pluſculo quidem ſatiari, ſed tolerabiliùs inopiam perpeti; & vel ante ora poſitas epulas, ſi id in tempore opus ſit, cum tranquillitate aſpicere, neque tangere. Magis ergo intereſt, non quid, vel quantum alimentorum pro congruentia hominum, atque perſonæ ſuæ, & pro ſuæ valetudinis neceſſitate quis capiat: ſed quanta facilitate, & ſerenitate animi careat, cùm his vel oportet, vel neceſſe eſt carere, ut illud in animo Chriſtiani compleatur, quod Apoſtolus dicit [k]: *Scio & minùs habere; ſcio & abundare: ubique & in omnibus imbutus ſum, & ſatiari, & eſurire; & abundare, & penuriam pati: omnia poſſum in eo, qui me confortat.*

h Ivo, *p.* 4. *c.* 23.
i *Matth.* 11. & *Luc.* 7.
k *Philip.* 4.

V. *Item* ex Concilio Gangrensi, *c. ultimo.* [c. an. 324. *in Paphlagonia.*]

Temperantia ciborum, & veſtium, non diſſolutio eorum laudatur.

PArſimoniam [l] cum veſte humili non reprobamus: ſicut etiam ornatum præter corporis *α* diligentiam infucatum laudamus. Diſſolutos autem, & fractos in veſtibus inceſſus non recipimus: & domos Dei honoramus; & conventus, qui in his fiunt, tamquam ſanctos, & utiles recipimus; pietatem in privatis domibus non concludentes, ſed omnem locum in nomine Dei ædificatum honorantes: & congregationem in Eccleſia factam ad utilitatem communem recipimus, & bona opera, quæ ſupra vires *β* in fratres pauperes exercentur, ſecundùm Eccleſiaſticas traditiones beatificamus: & omnia, quæ conveniunt traditionibus Apoſtolicis, & Sanctarum Scripturarum præceptis, in Eccleſia fieri exoptamus.

l Ivo, *p.* 8. *c.* 321.

¶ Corr. Rom. *α Præter corporis.*] Eſt ex Priſca verſione. Græcè eſt, δι' ἐπιμέλειαν μόνον τοῦ σώματος ἀπερίεργον, id eſt: *propter corporis tantùm curam minimè ſupervacaneam atque operoſam.* Sed ob Gloſſam non eſt mutatum.

β Supra vires.] In priſca illa verſione eſt: *juxta vires.* Dionyſiana habet, ut Grat. Græcè autem: τὰς καθ' ὑπερβολὴν εὐποιΐας τῶν ἀδελφῶν, τὰς κατὰ τὰς παραδόσεις, διὰ τῆς ἐκκλησίας εἰς τοὺς πτωχοὺς γινομένας, id eſt: *eximias, atque excellentes fratrum beneficentias, quæ ſecundùm traditiones per Eccleſiam in pauperes fiunt.*

VI. *Item* Gregorius I. Joanni Conſtantinopolitano, *lib.* 1. *Reg. Epiſt.* 24. [an. 591. *Româ Conſtantinopolim.*]

Sub ſpecie virtutis ſæpè ſe vitia ingerunt.

SÆpè ſe vitia eſſe virtutes mentiuntur, ut tenacitas parſimonia; effuſio, largitas; crudelitas, zelus juſtitiæ; remiſſio, pietas velit videri.

VII. *Item* ex Concilio Carthaginensi IV. *c.* 15. [an. 398. *in Africa.*]

Meritis fidei, & vitæ, non divitiis, Epiſcopalis autoritas quæritur.

EPiſcopus vilem ſupellectilem, & menſam, ac victum pauperem habeat, & Dignitatis ſuæ autoritatem fide, & vitæ meritis quærat. §. 1. Hoſpitium [m] quoque non longè ab Eccleſia habeat.

m *Ibid. c.* 14.

VIII. *Item* ex eodem, *c.* 45. [an. 398. *in Africa.*]

De eodem.

CLericus [n] profeſſionem ſuam & habitu, & inceſſu probet: & ideò nec veſtibus, nec calceamentis decorem quærat.

n Burch. *l.* 2. *c.* 209. Ivo, *p.* 6. *c.* 284. Anſel. *l.* 7. *c.* 202.

Sicut ergo in cibis mores eorum, cum quibus vivimus, obſervare monemur; ſic & de indumentis intelligendum eſt. Ut enim alibi dicitur [o]; [Quiſquis contemptis his, cum quibus vivit, lautiora ſibi, vel auſteriora præ ceteris indumenta, vel alimenta quærit, aut intemperans ſui, aut ſuperſtitioſus eſt.] In inceſſu autem debet eſſe Sacerdos ornatus, ut gravitate itineris, mentis maturitatem oſtendat. Incompoſitio enim corporis (ut Auguſtinus ait [p]) inæqualitatem indicat mentis. Unde Hiſtoriographus ille [q] cùm ejus mutabilitatem deſcriberet, cujus conſcientia excita [r] curis mentem vaſtabat [s], inter cetera hoc etiam notabile judicavit, dicens: [Citus modò, & modò tardus inceſſus.]

" Gratian.
o Suprà eâd. *c. quiſquis.*
p *Epiſt.* 109. *ad Monachos* habetur ſenſus.
q Salluſt. *de Catilina.*
r *al.* excitatam, *al.* exagitatam.
s *al.* vexabat.

EPISCOPI ET ECCLESIASTICI SINT HOSPITALES.

DISTINCTIO XLII.

HOſpitalem verò Sacerdotem eſſe oportet, ne ſit in numero eorum quibus in judicio dicetur [a]: *Hoſpes eram, & non ſuſcepiſtis me.* Qui enim Apoſtolum ſecutus, alios ad hoſpitalitatem debet invitare, quomodo hoſpitalitatis exhortator poterit eſſe, qui domum propriam hoſpitibus claudit? Si enim Sacerdos primùm à ſeipſo, & à domeſtica Eccleſia ſua debet exigere quod poſteà populis imperet: ſi primùm, imitando Chriſtum, ipſe debet facere, quæ poſteà populum doceat, neceſſe eſt, ut pauperes hoſpitio recipiat, quò ad hoſpitalitatem faciliùs ſuo exemplo ſubditos attrahat. §. 1. Ordinandus itaque Sacerdos ad memoriam revocet, quomodo Abraham, & Loth [b] per hoſpitalitatis opera, Deo placuere, & Angelos hoſpitio meruerunt recipere; quomodo Angeli Sodomis hoſpitalem domum ingreſſi Loth cum familia ſua liberaverunt; quomodò clauſas domos cum hoſpitibus, ignis ingreſſus perdiderit; quomodo etiam ſecundùm Hieronymum [c], aliena rapere convincitur, qui ultra neceſſaria ſibi retinere probatur: ac ſic per opera pietatis ſe inſtruat, ut & præſentis vitæ ſubſidia, & æternæ claritatis præmia à Deo percipiat; utrumque enim pietati promittitur. §. 2. Unde Apoſtolus ſcribens ad Timotheum ait [d]: *Exerce teipſum ad pietatem. Nam corporalis* quidem *exercitatio ad modicum utilis eſt: pietas autem eſt utilis ad omnia, habens promiſſionem vitæ, quæ nunc eſt, & futuræ.* Ab hac quiſquis alienus fuerit, in Sacerdotem ordinari non poterit. §. 3. Si enim vidua [e] in Eccleſia recipi prohibetur, quæ pauperes non recepit hoſpitio, quæ pedes Sanctorum non lavit, quæ omne opus bonum non eſt executa; multò magis ſunt prohibendi à Sacerdotio, qui ab opere pietatis probantur alieni. §. 4. Unde [f] hoſpitalitatis opera deſpicientes, in Gangrenſi Concilio excommunicantur. Sic enim in eo ſtatutum eſt.

" Gratian. 1. *Pars.*
a *Matth.* 25.
b *Gen.* 18. & 19. Gloſſ. ord. *Gen.* 19. *ex Alcuino.*
c in Regula Monacharum, *c. de Paupertate.*
d 1. *Tim.* 4.
e 1. *Tim.* 5. XXXI. *q.* 1. *quomodo.*
f *al.* Unde quidam.

I. In Gangrensi Concilio, *cap.* 11. [c. an. 324. *in Paphlagonia.*]

Non ſunt deſpiciendi, qui convivia pauperibus exhibent.

SI quis [g] [1] deſpicit eos, qui fideliter agapas, id eſt, convivia pauperibus exhibent, & propter honorem Dei convocant fratres, & noluerit communicare hujuſcemodi vocationibus, parvipendens quod geritur, anathema ſit.

¶ Pith. [1] *Si quis.*] Ex verſ. Dionyſii Exigui.

g Burch. *l.* 9. *c.* 124. Ivo, *p.* 15. *c.* 136. Anſel. *l.* 5. *c.* 76.

Hinc etiam Joannes Evangeliſta in Epiſtola ſua [h] quemdam Diotrephem excommunicat, qui nec pauperes recipiebat, & recipientes de Eccleſia ejiciebat. In hoſpitalitate autem non eſt habendus delectus perſonarum; ſed indifferenter quibuſcumque ſufficimus, hoſpitales nos exhibere debemus. Unde

" Gratian.
h *Epiſt.* 3.

II. Joannes Chrysostomus in Epiſt. ad Hebræos, *Hom.* 11. *c.* 6. [c. an. 400. *Conſtantinopoli.*]

In recipiendis hoſpitibus nulla debet eſſe diſtinctio.

2. *Pars.*

QUieſcamus ab hac abſurda curioſitate, & diabolica, & peremptoria [i]. Si enim in Clero ſe electum eſſe dicat,

i *al.* pernicioſa.